

Overweging 11-09-2016 24e zondag
n.a.v. Ex.32,7-11 en 13-14 en Lk. 15,1-10

Welkom.

Wij genieten dezer dagen van heerlijk weer. Zon of regen, warmte of kou, het is voor ons belangrijk. Maar we hebben het niet voor het zeggen. Zelfs de steeds beter verantwoorde weersvoorspellingen maken ons niet altijd duidelijk waar hier of daar de bui valt. Het weer is grillig. We moeten maar afwachten wat ons ten deel valt. Geldt dat niet voor alle belangrijke dingen in ons leven, dat ze op ons afkomen, dat we nooit helemaal zeker zijn van wat ons overkomt. De oude volkswijsheid zegt dan: "De mens wikt, maar God beschikt."

En het geldt natuurlijk vooral voor ons leven zelf: dat wordt ons geschonken. Ik denk dat wij er blij mee zijn. Reden tot dankbaarheid. Die kunnen we hier neerleggen, uitspreken en uitzingen. En omdat we ons leven niet in de hand hebben, is het goed Gods zegen te vragen over dit kostbare leven.

Ik wens u een fijne viering.

Overweging.

Op de tv kunnen wij prachtige natuurfilms zien. B.v. van de uitgestrekte steppen in Afrika, waar op vaste tijden de grote trek plaats vindt van duizenden buffels tegelijk. Een indrukwekkend gezicht!

Hebt u wel eens gezien hoe zo'n buffelkalf geboren wordt? Het valt op de grond, begint wat te bewegen en staat dan - een beetje hulpeloos nog - op en begint te lopen. Hoe is het mogelijk. Maar het is wel nodig,

want als de roofdieren aanvallen, moeten ze het op een lopen zetten, klein en groot.

Hoe anders is dat bij de geboorte van een mens. Met intensieve zorg dient het omringd te worden: alles moet voor de baby gedaan worden, want hij kan nog niets. De baby wordt dan ook gewoonlijk omringd door meerdere mensen. Hij wordt begeleid bij zijn eerste hapjes en zijn eerste stapjes. Geleidelijk ontwikkelt hij zich, gaat naar school, kiest een beroep enz. enz. Hoeveel mensen zijn daarbij niet betrokken? En dat is nog niet alles: de dingen die wij bezitten, die wij nodig hebben om te leven en te werken zijn allemaal door mensen gemaakt. Daar zijn wij van afhankelijk. Onze kleren, onze huizen, de huisraad, de wegen, het vervoer, levensmiddelen, noem maar op. Wij zijn afhankelijk van de vele mensen die ze ons verschaffen. En van de diensten die ons worden aangeboden door leraren, winkelpersoneel, ambtenaren, artsen en verpleegkundigen, politieagenten enz. enz.

Wij zijn daar zelf ook bij betrokken door wat wij zelf bijdragen.

Kortom het is een indrukwekkend netwerk van mensen die dagelijks bezig zijn het bestaan mogelijk te maken. Wij zijn met elkaar verbonden op vele manieren. Een reusachtige bijenkorf.

Geen wonder dat zich ook botsingen voordoen.

Maar als dat toch min of meer bevredigend zijn gang gaat, kunnen we beschikken over wat wij nodig hebben en verlangen. Als we het kunnen betalen, want het is alles handel.

Zijn we dan voldaan? Zijn we gelukkig? Dat hangt af van of we tevreden zijn, of we in vrede met onszelf leven, en met anderen.

En vrede en tevredenheid zijn niet voor geld te koop.

